

hvorpaa et Bibliotek kan gøre Nytte, er dog den, at det bliver brugt — men han har gjort endnu mere der ude. Han har nemlig indført en ganske ny Biblioteks virksomhed, idet han er begyndt at sende Bøgpakker ud paa Landet til Folk, der have Brug for Bøger fra Landbohøjskolens Bibliotek. Der blev i 1899 udsendt 18 Bøgpakker, og i 1900 var man allerede oppe paa 74 Bøgpakker. Disse Bøgpakker bleve sendte til Gartnere, Gaardejere, Mejersker, Konsulenter, Dyr læger, Lærere og Forstmænd, men ikke en eneste til Proprietærer eller til Godsejere. Disse Bøger fra Landbohøjskolens Bibliotek gaa altsaa ud til den Del af Publikum, som mindst har Raad til at købe Bøger, og som gennem den frisdindede Maade, hvorpaa Biblioteket ledes, nu kan faa Mulighed for at læse faglig Litteratur, som de tidligere vare udelukkede fra. Man vilde paa Landbohøjskolen ikke blot fra Bibliotekarens, men ogsaa fra Biblioteksraadets Side sætte megen Pris paa, at der var en Mulighed for at udvide Bibliotekets Benyttelse endnu mere, men denne Mulighed hænger snævert sammen med Bevillingens Størrelse. Biblioteket er nemlig for Øjeblikket kun aabent to Timer om Dagen — mere kan man næppe heller forlange for 800 Kr. om Aaret — men man vilde meget gerne have det aabent 5 Timer om Dagen, og det er ganske umuligt for en habil Biblioteksmand at ofre disse 5 Timer om Dagen og derefter afsende Postpakker for et mindre Beløb end det af Ministeren paa Finanslovsforslaget foreslaaede. Man maa nemlig erindre, at Bibliotekaren der ude har en meget selvstændig Stilling. Han har en Løn, der ikke er nær saa høj som Assistenternes ved vore store Biblioteker; men samtidig har han samme Arbejde og samme Ansvar som en selvstændig Bibliotekar. Hvis man vil gennemgaa blot enkelte af Lønningsforholdene ved det kgl. Bibliotek og Universitetsbiblioteket, vil det vise sig, at paa det kgl. Bibliotek er der en Assistent til 2,140 Kr., en til 2,150 Kr., en til 2,300 Kr., en til 2,700 Kr. og endelig en til 3,000 Kr. Ved Universitetsbiblioteket er der en Assistent til 2,140 Kr. og en anden til 2,740 Kr.; men den selvstændige Bibliotekar paa Landbohøjskolen yder man 800 Kr., og man er altsaa nu villig til at yde ham 1,600 Kr. For disse 1,600 Kr. er det imidlertid givet, at Landbohøjskolen ikke kan beholde sin Bibliotekar; han vil og er nødt til at gaa tilbage til den større Biblioteks virksomhed, og det beklager man meget der ude. Af Breve,

der dels ere fremlagte i Finansudvalget, dels tilstillede mig, vil man se, at Biblioteksraadet roser Bibliotekar Grundtvig i allerhøjeste Grad. Man skriver saaledes, at han er virkelig Biblioteksentusiast, som lever og aander for sin Gerning, og hvis indgaaende Kendskab til Bogsamlinger saavel som til Laantagerne er af stor Værdi. Man skriver i et andet Brev, at han er en kyndig og energisk Mand, der er fuld af Interesse for Biblioteket, og særlig har han en levende Interesse for at gøre Biblioteket lettere tilgængeligt for det store Publikum. Jeg var, som sagt, ikke saa heldig af Ordførerens Forklaring at forstaa, hvorfor Finansudvalget havde haft Betænkelighed ved paa dette Punkt at følge Ministeren, og jeg vilde sætte megen Pris paa, om det var muligt at genoptage denne Sag til fornyet Undersøgelse inden 3die Behandling. En celeber Retssag, der har været ført i Udlandet i de senere Aar, har belært os om, at for at Kassationsretten skal optage en Sag paa ny, skal der et nyt Moment til, og vor økonomiske Kassationsret er jo netop det højtærede Finansudvalg. Jeg er nu saa heldig at kunne forsyne Udvalget med ikke blot eet, men to væsentlige og ny Momenter. Biblioteksraadet paa Landbohøjskolen har nemlig tilstillet Ministeren en motiveret Skrivelse, i hvilken det udtrykker Ønsket om at faa Bibliotekarens Løn sat til 1,900 Kr. med fast Stigning. Ministeren har i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget gjort et Uddrag af denne Skrivelse. Jeg har tidligere — ikke i Anledning af Landbrugsministerens Uddrag af Skrivelser, men i Anledning af Kultusministerens Uddrag af saadanne Skrivelser — henledet Opmærksomheden paa det beklagelige i, at man ikke altid i Ministerierne er saa heldig at faa fat i det, som er Hovedpointet i Sagen. Jeg har fremdraget positive Tilfælde, hvor Kultusministeriet havde skrevet, at Universitetet eller Konsistorium havde givet en Ansøger den varmeste anbefaling, og hvor det derimod vilde have vist sig, hvis man havde faaet selve Skrivelsen aftrykt, at Tilslutningen ikke en Gang var den næstvarmeste, men at man snarest havde fraraadet Tilslutning. Det synes nu her, som om den højtærede Landbrugsminister er saa uheldig at komme ind paa det samme Spor, Kultusministeriet tidligere har været inde paa, nemlig at forkorte Skrivelsen saaledes, at Pointet ikke kommer med, thi Pointet i Skrivelsen fra Biblioteksraadet til Ministeriet er Ønsket om, at Biblioteket maa være aabent 5 Ti-